

Informe sobre l'aplicació del dret de desistiment en operacions comercials de vendes en espais d'exposició de fires sectorials

RESUM PREGUNTA: Les vendes celebrades fora de l'establiment comercial estan sotmeses al dret de desistiment, amb tot el que això implica? Per tant, és molt important aclarir si un espai d'exposició firal té el tractament d'establiment comercial.

RESPOSTA: Les vendes celebrades en un espai d'exposició firal tenen el tractament previst per als establiments comercials i en conseqüència no els resulta d'aplicació el dret de desistiment, a Catalunya.

Informació legal de referència per respondre aquesta qüestió:

Ley 3/2014, de 27 de marzo, por la que se modifica el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias, aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre.

Preámbulo

En consecuencia, mediante esta ley se procede a modificar el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias, a fin de transponer al derecho interno la Directiva 2011/83/UE. La ley incorpora al texto refundido el concepto de establecimiento mercantil, que comprende todo tipo de instalaciones (como tiendas, puestos o camiones) que sirvan al empresario como local de negocios permanente o habitual. Si cumplen esta condición, los puestos de mercados y los stands de ferias se consideran también como establecimientos mercantiles.

DIRECTIVA 2011/83/UE DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO de 25 de octubre de 2011 sobre los derechos de los consumidores, por la que se modifican la Directiva 93/13/CEE del Consejo y la Directiva 1999/44/CE del Parlamento Europeo y del Consejo y se derogan la Directiva 85/577/CEE del Consejo y la Directiva 97/7/CE del Parlamento Europeo y del Consejo

Punto 22 del preámbulo

Por establecimiento mercantil debe entenderse todo tipo de instalaciones (como tiendas, puestos o camiones) que sirvan al comerciante como local de negocios permanente o habitual. Si cumplen esta condición, los puestos de mercados y los *stands* de ferias deben ser tratados como establecimientos mercantiles. La instalación de venta al por menor en la que el comerciante ejerce su actividad de forma estacional, por ejemplo, durante la temporada turística en una estación de esquí o en una zona de playa, debe considerarse como un establecimiento mercantil, puesto que el comerciante ejerce allí su actividad de forma habitual. Los espacios accesibles al público, como calles, centros comerciales, playas, instalaciones deportivas y transportes públicos, que el comerciante utilice de forma excepcional para su actividad empresarial así como los domicilios privados o lugares de trabajo no deben considerarse establecimientos mercantiles. El establecimiento mercantil de una persona que actúe en nombre o por cuenta de un comerciante como se define en la presente Directiva debe considerarse establecimiento mercantil a efectos de la presente Directiva.

LLEI 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.

Article 4. Definicions

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

d) *Establiment comercial*: el local, la construcció, la instal·lació o l'espai, coberts o descoberts, on es desenvolupen activitats comercials o de prestació de serveis, tant si aquestes activitats es fan d'una manera continuada com si ho fan d'una manera periòdica, ocasional o efímera, i independentment que es duguin a terme amb intervenció de personal o amb mitjans automàtics. Els establiments comercials poden ésser individuals o col·lectius i es poden classificar tenint en compte la superfície, el règim de venda, l'assortiment i la relació amb altres establiments.

l) *Venda o prestació de serveis fora d'establiment*: l'activitat comercial que es fa amb presència física simultània de venedor o prestador de serveis i comprador o adquirent del producte o servei en un lloc diferent de l'establiment del venedor o prestador del servei. S'inclouen en aquest concepte la venda domiciliària i la que es duu a terme en el lloc de treball del comprador o adquirent, en llocs d'esbarjo, en reunions i en excursions organitzades, i en altres situacions similars, encara que el venedor no disposi d'establiment comercial. **No són vendes fora d'establiment comercial la venda no sedentària ni les vendes en fires i mercats.**

LLEI 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya.

Capítol III

Relacions de consum fora d'establiment comercial

Article 223-1

Concepte

1. Són relacions de consum fora d'establiment comercial aquelles en què els béns i serveis s'ofereixen amb la presència física de l'empresari o empresària i la persona consumidora fora de l'establiment comercial de l'oferent.
2. S'inclouen en el concepte de relacions de consum fora d'establiment comercial, entre d'altres, les relacions de consum domiciliàries i les relacions de consum al lloc de treball de la persona consumidora, en llocs d'esbarjo, en reunions i en excursions organitzades.
3. No són relacions de consum fora d'establiment comercial els lliuraments a domicili de béns adquirits per qualsevol altra modalitat de relació comercial ni les regulades per l'article 3.2 de la Directiva 85/577/CEE del Consell, del 20 de desembre, referent a la protecció dels consumidors en el cas de contractes negociats fora dels establiments mercantils.

Article 223-2

Requisits de l'objecte del contracte

En la contractació s'ha de complir la normativa reguladora del bé o servei que se subministra. No poden ésser objecte de relacions de consum fora d'establiment comercial els béns o serveis prohibits per una regulació específica, especialment en el cas dels aliments i dels béns o serveis que, per la forma de presentació o altres circumstàncies, no compleixin les normes tècniques i sanitàries.